



Arrest

nr. 276 917 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben, tot de Edo-etnie te behoren en het christelijke geloof aan te hangen. U werd geboren als Eh.Be. op 15 maart 1985 in Igueben, maar toen u uw verzoek voor internationale bescherming in België indiende (hierna VIB) deed u dit onder de naam El.B., geboren op 14 februari 1986 in Benin City. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelde u dat Eh.Be. uw echte identiteit was, maar dat u deze veranderde zodat uw vervolgers u niet meer konden vinden op Facebook.

U verhuisde van Igueben naar Akpata street, Benin City toen u nog erg jong was, 1992 of 1994, omdat uw vader politicus was.

U woonde hier met uw vader A.Be.O., zijn vrouwen – hij had er vijf – en uw broers, zussen, halfbroers en halfzussen. In totaal waren dit er 26. Uw vader en uw moeder, C.O., hadden naast u - nog drie andere kinderen tezamen. Twee jongere broers, K. en N., en een jongere zus S.. De complexe familiesituatie zorgde af en toe voor wrevel binnen het huis. Soms hadden de vrouwen ruzie met elkaar en dan werd dit gesteund door hun kinderen. Dan meed de ene kant de andere kant even en daarna werd dit soms opgelost. Er was over het algemeen veel animositeit in het huishouden. Uw vader zat ook in de politiek. Zo voerde hij vanaf 2009 campagne voor de PDP-kandidaat voor de gouverneursverkiezingen van 2011 in Edo State, Lucky Ogbimude. Verder zat uw vader ook nog in een geheim genootschap, de Ogboni. In maart 2010 werd uw vader neergeschoten door gemaskerde mannen. Uw zus S. had deze mannen zien aankomen en wilde uw vader waarschuwen. Toen hij zijn gordijn opentrok werd hij neergeschoten. Toen u dit schot hoorde vluchtte u het raam uit. Uw moeder bracht uw vader nog naar het ziekenhuis, maar hij was al overleden. Uw moeder vertelde u later dat de ouders uw naam ook noemden en dat u daarom moest vluchten. U ging naar Lagos, waar u een maand verbleef bij uw tante, waarna u vertrok naar Niger. Via Niger ging u over Libië naar Marokko, vanwaar u een boot nam richting Spanje. U arriveerde hier in september 2011. Na enkele maanden ging u naar Zwitserland, waar u een VIB indiende op 28 maart 2013. Deze VIB werd afgewezen. Na twee jaar gaat u over Oostenrijk naar Duitsland. In Oostenrijk dwongen de autoriteiten u om een VIB in te dienen. U werd opnieuw afgewezen. U reisde in januari 2015 door naar Duitsland na een verblijf van een week in Oostenrijk. U diende hier ook een VIB in op 12 februari 2015. Na vier jaar was u uitgeprocedeerd waarna u naar Frankrijk reisde. Daar diende u een VIB in op 16 januari 2019, maar wilden ze u via de Dublin-procedure terug naar Duitsland sturen. U reisde naar Nederland, waar u een VIB indiende op 8 april 2019. Ook hier wilden ze u terugsturen naar Duitsland via de Dublin-procedure. U ging naar België, waar u arriveerde op 27 november 2019 en een VIB indiende op 3 december 2019.

Op 22 december 2021 en op 24 december 2021 formuleerde u via uw sociaal assistente opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging door de moordenaars van uw vader.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze wordt ondermijnd omwille van uw gedrag tegenover de verschillende Europese asielautoriteiten waarmee u in contact kwam.

Zo mag er op gewezen worden dat u verklaarde dat u reeds in september 2011 in Spanje arriveerde (NPO, p. 15), maar dat u wel pas een VIB indiende te Zwitserland op 28 maart 2013 (zie EURODAC). Van iemand die daadwerkelijk zijn land van herkomst ontvlucht uit vrees voor vervolging door de moordenaars van zijn vader kan immers verwacht worden dat deze het nodige doet om bescherming te zoeken, en dit zo snel mogelijk. Het feit dat u bijna een jaar en half wachtte om bescherming in te roepen, relateert uw vrees dan ook op fundamentele wijze.

Verder is het zo dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissarisgeneraal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes

en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht. **Er dient namelijk te worden opgemerkt dat u doelbewust hebt getracht de verschillende asielinstanties te misleiden door inconsistente verklaringen af te leggen betreffende uw eigen identiteit, de identiteit van uw familie, de samenstelling van uw familie alsook uw redenen voor vertrek uit Nigeria.**

Er moet dan ook gewezen worden op de misleidende verklaringen die u aflegde betreffende uw eigen identiteit.

U stelde bij uw initiële verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat uw naam El.B. was en dat u geboren was op 14 februari 1986. Toen u werd gevraagd of u ooit andere namen had gevoerd, stelde u van niet (verklaring DVZ, vraag 1-4). Toen u dezelfde vraag werd gesteld tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u plots van wel en stelde u dat u in Zwitserland gekend was onder de naam Eh.Be. (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 6). U stelde dat dit uw eigenlijke geboortenaam is en dat u eigenlijk geboren bent op 15 maart 1985 (NPO, p. 7). U veranderde uw identiteitsgegevens nadat u door de mensen met wie u problemen had werd bedreigd op Facebook (NPO, p. 6-7). Deze uitleg wist echter niet te overtuigen, gezien ze strijdig bleek met een uitspraak die u deed toen u een interview aflegde voor de Duitse autoriteiten in het kader van uw VIB in Duitsland. U vertelde toen dat de Zwitserse autoriteiten uw vader zijn naam verkeerd hadden neergeschreven. De Zwitsers hadden namelijk Be. geschreven in plaats van B. omwille van de Franse schrijfwijze (zie dossier Duitsland, seite 4). Deze uitspraak is niet verenigbaar met wat u tijdens het onderhoud bij het CGVS vertelde. Het feit dat u mist spuide over wat nu uw eigenlijke identiteit was, laat dan ook toe bij voorbaat vraagtekens te plaatsen bij uw algemene geloofwaardigheid. U bracht verder bovendien geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

Daarnaast moet er op gewezen worden op het feit dat u op vier verschillende gelegenheden vier verschillende versies van uw vervolgingsverhaal afleverde.

Zo vertelde u voor de Oostenrijkse asielautoriteiten dat u uw vader zijn begrafenis niet kon betalen en daarom geld ging lenen bij verschillende mensen van uw bevolkingsgroep. Toen u dit bedrag later niet kon terugbetalen, verlangden ze van u dat u iemand zou vermoorden als huurmoordenaar om uw schuld af te betalen. U weigerde en werd hierom vervolgd. U verklaarde dat u omwille van dit - en alleen om deze reden - uw land verliet ("Aus diesem Grund verließ ich meine Heimat. Andere Gründe habe ich keine.", zie dossier Oostenrijk, seite 5). Voor de Duitse autoriteiten verklaarde u dan weer dat uw vader bij de Ogboni-cult zat en dat u hem diende op te volgen. U werd benaderd bij de begrafenis van uw vader waarop de Ogboni-leden u vertelden dat ze wilden dat u toetrad tot de Ogboni-cult. U weigerde echter waarna ze u en uw moeder lastigvielen en u ook fysiek vervolgden – ze achtervolgden u en sloegen u, waarna ze bleven vragen dat u toetrad en dat u de begrafenis van uw vader betaalde. Hierop besloot u het land te verlaten (dossier Duitsland, seite 4). In de vragenlijst van het CGVS vertelde u dan weer dat uw vader een politiker was voor de SDP en een lid was van de Ogboni. Uw vader werd neergeschoten en later kwamen leden van de PDP naar uw huis op zoek naar u. Nadat uw moeder had gezegd dat u op school was en ze u ook daar kwamen zoeken besloot u het land te verlaten. Bovendien dwongen deze PDP-leden u ook om zich aan te sluiten bij de Ogboni – al was dit toen uw vader nog leefde (zie vragenlijst CGVS). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dan plots weer dat uw vader werd neergeschoten door onbekenden en dat deze moordenaars ook op zoek waren naar u en dat u daarom Nigeria verliet uit vrees ook vermoord te worden. Hierbij konden de verdachten uit politieke hoek komen gezien uw vader politiker was voor de PDP, maar u zei ook dat het even goed een van uw familieleden kon zijn – hoewel dit bij uw eerdere relazen geen rol speelde (NPO, p. 13 - 15). Op het einde van het onderhoud – nadat de dossierbehandelaar van het CGVS u confronteerde met de asioldossiers uit Duitsland en Oostenrijk – verklaarde u nog dat de Ogboni-cultleden ook verdachten waren (NPO, p. 23). Belangrijk om op te merken in deze context is bovendien dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aanhaalde dat u Nigeria reeds verliet voor de begrafenis van uw vader (NPO, p. 19), terwijl dit eerder nog een sleutelmoment – in Duitsland en in Oostenrijk – in uw verhaal was. Hoewel er dus wel gewag kan gemaakt worden van enkele overlappen tussen de verschillende verhalen – de begrafenis van uw vader (dossier Oostenrijk en Duitsland); de gedwongen opvolging bij de Ogboni (dossier Duitsland, vragenlijst CGVS en PO CGVS); het neerschieten van uw vader (vragenlijst CGVS en PO CGVS)– blijken de discrepanties tussen de verklaringen te groot om nog geloofwaardig geacht te worden. Zo is het ultimatum krijgen om te betalen voor een begrafenis of verplicht een huurmoordenaar te worden geenszins hetzelfde als een gedwongen rekrutering in een cult.

En het is al helemaal anders dan het verhaal dat iemand op de vlucht slaat voor politiciers die hem kwamen zoeken of het verhaal dat iemand op vlucht slaat voor de moordenaars van zijn vader waarvan de verdachten uit drie verschillende kampen – politiek, familie of een geheime cult kunnen komen. De verklaringen die u bij de verschillende asielinstanties aflegde betreffende uw eigenlijke vluchtmotieven blijken dan ook onverenigbaar. Deze inconsistenties halen dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen én uw algemene geloofwaardigheid onderuit.

Er mag bovendien nog op gewezen worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat u steeds dezelfde vluchtmotieven aanhaalde bij uw andere VIB's (NPO, p. 15, 16), terwijl dit duidelijk niet het geval was. Ook dit wijst op misleiding van de asielautoriteiten.

Verder legde u ook tegenstrijdige verklaringen af over de identiteit van uw vader. Zo stelde u dus voor de Duitse autoriteiten dat zijn naam O.B. was (zie supra), terwijl u voor de Oostenrijkse autoriteiten van Os. sprak (zie dossier Oostenrijk, seite 1;3). Bij uw verklaring voor de DVZ stelde u dat het O.B. was (verklaring DVZ, vraag 13). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud echter werd gevraagd naar uw vader zijn naam antwoordde u plots O.A.. Toen u vervolgens door de dossierbehandelaar werd gevraagd vanwaar Benjamin dan kwam, stelde u: "Mijn vader zijn naam was O.Be.A. dit was zijn Engelse naam" (NPO, p. 9). Het feit dat u nu plots verklaarde dat Be. zijn Engelse naam was valt al helemaal niet te rijmen met uw uitspraak in Duitsland – dat de Zwitserse autoriteiten Be. schreven in plaats van B. omwille van de Franse schrijfwijze. U was bovendien niet consistent in uw verklaringen over het profiel van uw vader (zie supra). Gezien uw vader (zijn profiel) een belangrijke rol speelde in de verschillende versies van uw vervolgingsverhalen is het erg frappant dat u geen consequente verklaringen aflegde over zijn identiteit en profiel. Het feit dat u bij de verschillende autoriteiten een andere naam opgaf, nu eens stelde dat hij Ogboni was, dan weer dat hij lid was van de SDP en nog een andere keer dat hij bij de PDP zat, haalt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten dan ook volledig onderuit.

Ook over de rest van uw familie bleken uw verklaringen inconsistent. Zo noemde u uw moeder voor de Oostenrijkse autoriteiten H. (dossier Oostenrijk, seite 1; 3), bij de Duitse autoriteiten heette ze dan weer P.I. (dossier Duitsland, seite 4), bij de DVZ in België noemde u haar C.B. (verklaring DVZ, vraag 13), terwijl u haar tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plots O.C. noemde (NPO, p. 9). Ook zijn er de tegenstrijdige uitspraken omtrent uw (half)broers en (half)zussen en hun leeftijd. Zo stelde u bij de Oostenrijkse autoriteiten dat u drie broers had – twee oudere broers, K. en F., en een jongere, N. – en dat u twee zussen had – allebei jonger, S. en A. (zie Oostenrijk, seite 3). In Duitsland stelde u dat u veertien broers en twaalf zussen had, waarvan drie broers en twee zussen van dezelfde moeder kwamen. U stelde bovendien dat u de oudste zoon was (zie Duitsland, seite 4). Bij de DVZ verklaarde u dan weer dat u vier broers had – twee oudere, Fr. en N., een broer die ongeveer dezelfde leeftijd had, Ke., en een jongere broer, M. – en ook drie zussen – waarvan er twee overleden waren, C. en Si., en een jongere halfzus langs moederskant, S. (verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS was het plots weer gereduceerd tot twee jongere broers, N. en Ke., en een jongere zus, S. – u had wel nog 23 halfbroers en –zussen (NPO, pp. 10-12). Het valt dus op dat u bij uw opeenvolgende verklaringen die voorhanden zijn steeds iets anders vertelde betreffende uw familieleden. Gezien u in meerdere versies van uw asielrelaas sprak over opvolging van uw vader in de Ogboni-cult als oudste zoon en bij het CGVS zelfs verklaarde dat uw familie mogelijk iets te maken had met de dood van uw vader (NPO, p. 21) is de samenstelling van uw familie en de leeftijd van uw broers een cruciaal aspect van uw vervolgingsverhaal. Het feit dat u steeds een ander familiebeeld schiep bij de verschillende asielautoriteiten – andere namen, andere leeftijden, andere hoeveelheden broers en zussen - haalt dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas én uw algemene geloofwaardigheid verder onderuit. In deze context moet ook gewezen worden op het feit dat u verklaarde uw vader zijn oudste zoon te zijn bij de verhalen waarbij opvolging een hoofdmotief was – in Duitsland en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Immers haalde u in Oostenrijk, waar er geen sprake was van opvolging als vluchtmotief, nog aan dat u oudere broers had. Het valt dus op dat uw gezinssamenstelling veranderde naargelang de asielmotieven die u aanhaalde, wat dan ook een indicatie is dat u bewust heeft geprobeerd om de verschillende asielautoriteiten te misleiden. Bijgevolg wordt uw algemene geloofwaardigheid volledig ondermijnd.

Gezien u misleidende verklaringen heeft afgelegd betreffende uw eigen identiteit, de identiteit van familieleden, uw gezinssamenstelling en de redenen waarom u Nigeria heeft verlaten, wordt de geloofwaardigheid van uw relaas én uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd.

De vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de verschillende asielautoriteiten (zie supra) maken dat uw huidige verklaringen betreffende het overlijden van uw vader en de vervolging hieruit voortvloeiend, evenmin weten te overtuigen.

Er mag in deze context gewezen worden op het feit dat u tijdens uw VIB-procedures in Oostenrijk en Duitsland niet eens melding maakte van de moord op uw vader (zie dossier Duitsland en Oostenrijk). Het is echter niet geloofwaardig dat u zo'n substantiële gebeurtenis niet zou vermeld hebben, maar wel minder significante vervolgingsfeiten – achtervolgd worden, geslagen worden – zou aanhalen. Ook bleken de vertrekdata die u in Duitsland en Oostenrijk - resp. maart 2011 en 2012 - opgaf niet te corresponderen met de verklaringen die u aflegde bij het CGVS – namelijk dat u in april 2010, na de dood van uw vader, Nigeria verliet. Gezien u niet wist te overtuigen dat uw vader werd neergeschoten kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor vervolging door zijn moordenaars aangezien deze vrees daar rechtstreeks uit voortkomt.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat u vage en inconsistente verklaringen aflegde over de persoonlijke bedreigingen die u – al dan niet met uw moeder als boodschapper – ontving. Zo stelde u aan het begin van het persoonlijke onderhoud op het CGVS dat uw moeder u tijdens jullie laatste contact – drie jaar eerder – had verteld dat de moordenaars van uw vader hetzelfde wilden doen met u en dat ze dit nog steeds wilden doen en dat u daarom niet meer mocht terugkeren naar Nigeria (NPO, p. 10). Eerder hadden ze ook al uw naam genoemd op de avond dat uw vader werd neergeschoten (NPO, p.13). Later vertelde u nog dat de moordenaars terugkwamen na de dood van uw vader, dat ze uw moeder bedreigden en dat ze zeiden dat u niet kon terugkeren. Vervolgens vertelde ze u na enkele jaren dat ze nog steeds kwamen en dat u dan op FB ook een dreiging zag die hetzelfde was als wat uw moeder u vertelde na uw vaders zijn dood. Gevraagd hoelang na uw vaders overlijden de moordenaars naar uw moeder kwamen, stelde u dat ze na een maand kwamen en na enkele jaren nog eens. Niet veel later tijdens het onderhoud zei u echter plots dat ze na de moord nog maar éénmaal kwamen naar uw moeder en dat de volgende bedreiging diegene was die u via Facebook ontving. (NPO, p. 19.)

Gezien de bedreigingen de enige concrete daden van vervolging uitmaken die ooit tegen u persoonlijk gericht waren en u er niet eens in slaagde coherente verklaringen af te leggen hieromtrent, wordt de geloofwaardigheid van uw verhaal nog maar eens onderuit gehaald.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging door de moordenaars van uw vader.

Volledigheidshalve mag er ook op gewezen te worden dat u reeds een VIB indiende in Zwitserland, Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk en Nederland en dat uw verzoek overal werd afgewezen – in Nederland en Frankrijk ten gevolge van de Dublin-procedure.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 9 december 2021.

Betreffende de opmerkingen die u formuleerde op 22 december 2021 over de notities van het persoonlijke onderhoud – dat A.O. lid is van de APC en niet van de SDP en dat het logo van de PDP een paraplu bevat – dient er op gewezen te worden dat deze opmerkingen geen invloed hebben op de beslissing die genomen werd in uw dossier. Ook uw opmerking die werd overgemaakt op 24 december 2021, dat de naam van het facebookaccount waaronder de dreigementen geuit werden 'M.O.' was, verandert niets aan bovenstaande vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnen, en dus ook de geloofwaardigheid van enige dreigementen die u in Europa nog zou ontvangen hebben (NPO, p. 10, 15)

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen.

Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en militieën. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("vluchtelingenconventie")

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

4. In de bestreden beslissing blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat verzoeker doelbewust misleidende verklaringen zou hebben afgelegd over zijn eigen identiteit. Verzoeker zou hierover mist hebben gespuid.

In de bestreden beslissing wordt dit verwoord als volgt: [...]

Verzoeker benadrukt dat hij uit eigen beweging, tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, duidelijkheid heeft willen verschaffen over zijn identiteit en de reden waarom hij voorheen bij de Dienst Vreemdelingenzaken andere persoonsgegevens had opgegeven. Verzoeker deed dit in het kader van zijn medewerkingsverplichting. Verzoeker werd dus niet "betrapt" op het gebruik van valse of foutieve persoonsgegevens. Verzoeker lichtte dit uit eigen beweging toe en vertelde eveneens zijn beweegredenen waarom hij eerder foutieve persoonsgegevens meedeelde aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker benadrukt nog dat hij niet beschikt over identiteitsdocumenten of andere documenten om zijn identiteit aan te tonen. Evenmin kan of mag hij hiervoor contact opnemen met zijn nationale overheid. Hij kan derhalve niet worden verplicht om deze documenten voor te brengen.

5. In de bestreden beslissing maakt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vervolgens een vergelijking tussen de verklaringen die door verzoeker werden afgelegd over zijn "vervolgingsverhaal" op vier verschillende momenten ("gelegenheden"). Er wordt een vergelijking gemaakt tussen de verklaringen die door verzoeker werden afgelegd - aan de hand van de verslagen die gekend zijn bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen - bij de Dienst Vreemdelingenzaken, tijdens zijn persoonlijk onderhoud en tijdens zijn verzoek tot internationale

bescherming in Duitsland en in Oostenrijk. Er zou telkens sprake zijn van een "verschillende versie" van de vrees die verzoeker heeft.

In de bestreden beslissing wordt dit onder meer omschreven als volgt: [...]

Ook verder in de bestreden beslissing blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meermaals wijst op de misleidende verklaringen die verzoeker zou hebben afgelegd bij de verschillende asielinstanties. Er wordt onder meer gewezen op de verklaringen van verzoeker omtrent de identiteit van zijn vader en zijn familie. Telkens wordt erop gewezen dat de afgelegde verklaringen door verzoeker niet met elkaar zouden overeenstemmen. Dit vormt de kernreden waarom het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen geloof hecht aan het vluchtrelaas van verzoeker.

De verzoekende partij merkt vooreerst op dat de kern van zijn asielrelaas, zoals dit blijkt uit de verslagen van de verschillende interviews, identiek is: de vrees die verzoeker heeft na de dood van zijn vader. De omstandigheden van deze vrees zijn kennelijk verschillend doorheen de verslagen van eerdere interviews die verzoeker heeft afgelegd, doch verzoeker benadrukt dat de kern van zijn vluchtmotief wel duidelijk is en hij dit steeds zo ook heeft aangegeven in zijn voorgaande interviews bij de verschillende asielinstanties (in Duitsland, Oostenrijk en bij de Dienst Vreemdelingenzaken).

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud, toen verzoeker hiermee werd geconfronteerd, verklaarde hij dan ook dat hij steeds dezelfde vluchtmotieven heeft aangehaald (verslag persoonlijk onderhoud, pagina 15-16). De stelling van verzoeker wordt ook gedeeltelijk bijgetreden in de bestreden beslissing, doordat onder meer wordt verwezen naar "overlappen tussen de verschillende verhalen - de begrafenis van uw vader (dossier Oostenrijk en Duitsland); de gedwongen opvolging bij de Ogboni (dossier Duitsland, vragenlijst CGVS en PO CGVS); het neerschieten van uw vader (vragenlijst CGVS en PO CGVS)".

De aangegeven discrepanties, tussen de verslagen van de verklaringen die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ter beschikking heeft, zijn naar het oordeel van verzoeker onvoldoende om hierom de geloofwaardigheid te ontnemen aan het vluchtrelaas van verzoeker.

Dit vormt ten onrechte de basis waarom het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen geloof hecht aan het vluchtrelaas van verzoeker.

Verzoeker wijst erop dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen slechts beperkte informatie ter beschikking heeft over de asioldossiers in Duitsland en Oostenrijk. Ook de wijze waarop de verslagen werden gemaakt zijn niet gekend. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen was niet betrokken in deze procedures. De afgelegde interviews ten aanzien van de asielinstanties in deze landen bevatten bovendien niet alle informatie over de situatie van verzoeker, maar enkel de informatie zoals deze werd bevraagd aan verzoeker op dat moment. Verzoeker benadrukt dat de afgelegde verklaringen ook afhankelijk zijn van de veiligheidssituatie waarin hij zich bevond op een gegeven moment. Zo gaf verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 30 november 2021 aan dat hij niet zijn ware identiteit durfde te onthullen aan de Dienst Vreemdelingenzaken nadat hij werd bedreigd op Facebook (zie verslag persoonlijk onderhoud, pagina 6-7). De verslagen die werden opgesteld in Duitsland en Oostenrijk zijn bovendien daterende van meer dan zes jaar geleden, waardoor het ook mogelijk is dat verzoeker bepaalde vergissingen (zonder enige intentie tot misleiding) maakt door de zeer lange tijdsperiode tussen de interviews. Verzoeker benadrukt bovendien dat de feiten waardoor hij Nigeria moest verlaten reeds lang geleden hebben plaatsgevonden. Verzoeker verblijft ondertussen meer dan tien jaar in Europa (hij kwam toe in Spanje in september 2011), nadat hij Nigeria verliet en reisde via Niger, Libië en Marokko. Er zijn derhalve meerdere verklaringen mogelijk voor de aangehaalde discrepanties, terwijl het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hiermee geen rekening schijnt te houden.

De verzoekende partij wijst er verder op dat het verslag van het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd hij niet bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. De leiding van het onderhoud lag volledig in handen bij de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder enige controle.

Verzoeker was volledig op zichzelf aangewezen. Verzoeker spreekt de taal niet en was volledig afhankelijk van de persoon van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens het onderhoud werden aan de verzoekende partij vragen gesteld. Verzoeker gaf vervolgens een antwoord op de vragen die hem werden gesteld, opnieuw naar best vermogen. Op alle vragen moest kort worden geantwoord. Het werd aan verzoeker duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit onderhoud zou het belangrijkste zijn. Dit volgde verzoeker. Hij gaf zijn medewerking, maar beperkte zich tot de (meeste) hoofdlijnen. Verzoeker heeft gedaan wat hem gevraagd werd. Hij is vervolgens volledig afhankelijk van hetgeen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld en wat deze persoon vervolgens (snel) noteerde in een verslag.

Een controle op de manier waarop dit gesprek is verlopen is (nagenoeg) onbestaande.

Het enige wat kan worden vastgesteld is dat de handtekening van verzoeker is aangebracht op de handgeschreven "vragenlijst" van de Dienst Vreemdelingenzaken, waaruit kan worden bepleit dat het akkoord van hen met de inhoud hiervan wordt bevestigd. De bewijswaarde van deze handtekening is echter bijzonder relatief, aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is. Er kan evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan hem werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan hem om een handtekening te plaatsen. Van verzoeker wordt daarentegen verwacht dat hij (gewillig) zijn medewerking verleent, waardoor hij zijn handtekening plaatst als hem dat gevraagd werd. Dit geldt des te meer omdat verzoeker overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd.

De bewijswaarde van het verslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook (bijzonder) relatief, gelet op bovenvermelde omstandigheden.

De Commissaris-generaal houdt geen rekening met de omstandigheden waarbinnen een dergelijk verslag tot stand komt (zoals hierboven uiteengezet).

Deze beslissing van het de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is echter niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen aangezien - ten onrechte - de omstandigheden waarbinnen het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingen heeft plaatsgevonden niet in rekening werd genomen, terwijl dit een kernelement vormt van de reden waarom er een verschil is opgetreden met de genoteerde bewoordingen die werden genoteerd bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in vergelijking met de genoteerde bewoordingen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas.

6. Verzoeker benadrukt dat, indien de persoonlijke situatie van verzoeker in acht wordt genomen, niet blijkt dat het standpunt in de bestreden beslissing kan worden bijgetreden. Verzoeker heeft naar best vermogen een antwoord proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoeker om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd te toetsen aan zijn persoonlijke situatie.

Verzoeker meent dat voldoende is aangetoond dat hij zijn land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van de vrees die hij heeft voor vervolging door de moordenaars van zijn vader. Verzoeker verblijft hierdoor ondertussen meer dan 10 jaar in Europa.

7. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker.

De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming."

2.2. Bij aanvullende nota van 3 augustus 2022 voegt verzoeker volgende stukken:

"1. Medisch rapport

2. Foto van de moeder van verzoeker".

2.3. Bij aanvullende nota van 4 augustus 2022 voegt verweerder middels URL volgende stukken: EASO "Nigeria Security Situation" van juni 2021 en EASO "Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021. Verweerder besluit op basis van deze informatie: "De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In casu dient opgemerkt dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch in het kader van onderhavige beroepsprocedure. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande zijn voorgehouden reisweg naar België.

Bovendien dient in navolging van verweerder worden vastgesteld dat verzoeker wisselende verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn identiteit:

“Er moet dan ook gewezen worden op de misleidende verklaringen die u aflegde betreffende uw eigen identiteit.

U stelde bij uw initiële verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) dat uw naam El.B. was en dat u geboren was op 14 februari 1986. Toen u werd gevraagd of u ooit andere namen had gevoerd, stelde u van niet (verklaring DVZ, vraag 1-4). Toen u dezelfde vraag werd gesteld tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u plots van wel en stelde u dat u in Zwitserland gekend was onder de naam Eh.Be. (notities persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 6). U stelde dat dit uw eigenlijke geboortenaam is en dat u eigenlijk geboren bent op 15 maart 1985 (NPO, p. 7). U veranderde uw identiteitsgegevens nadat u door de mensen met wie u problemen had werd bedreigd op Facebook (NPO, p. 6-7). Deze uitleg wist echter niet te overtuigen, gezien ze strijdig bleek met een uitspraak die u deed toen u een interview aflegde voor de Duitse autoriteiten in het kader van uw VIB in Duitsland. U vertelde toen dat de Zwitserse autoriteiten uw vader zijn naam verkeerd hadden neergeschreven. De Zwitsers hadden namelijk Be. geschreven in plaats van B. omwille van de Franse schrijfwijze (zie dossier Duitsland, seite 4). Deze uitspraak is niet verenigbaar met wat u tijdens het onderhoud bij het CGVS vertelde. Het feit dat u mist spuide over wat nu uw eigenlijke identiteit was, laat dan ook toe bij voorbaat vraagtekens te plaatsen bij uw algemene geloofwaardigheid. U bracht verder bovendien geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit, hetgeen een verdere negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij uit eigen beweging, tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, duidelijkheid heeft willen verschaffen over zijn identiteit en de reden waarom hij voorheen bij de Dienst Vreemdelingenzaken andere persoonsgegevens had opgegeven. Hij gaat hiermee echter voorbij aan voorgaande vaststellingen, waaruit blijkt dat verzoeker geen duidelijk beeld schept van zijn ware identiteit, dat zijn uitleg tijdens het persoonlijk onderhoud voor zijn leugenachtige verklaringen – gelet op zijn verklaringen voor de Zwitserse autoriteiten – niet weet te overtuigen. Dit geldt des te meer omdat verzoeker, niettegenstaande inmiddels een jarenlang verblijf in Europa, geen enkel document bijbrengt ter staving van zijn identiteit.

Voorstaande vaststellingen inzake de afwezigheid van enig document en de vaststelling dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn identiteit betreffen wel degelijk negatieve indicaties voor verzoekers geloofwaardigheid.

5. Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij in het verzoekschrift opmerkt dat de kern van zijn asielrelaas doorheen de verslagen van de verschillende interviews voor de Oostenrijkse, Duitse en Belgische asielinstanties identiek is, met name de vrees die verzoeker heeft na de dood van zijn vader.

Blijkens de elementen in het administratief dossier en de motivering in de bestreden beslissing heeft verzoeker immers op vier verschillende gelegenheden vier verschillende versies (voor de Oostenrijkse asielinstanties, de Duitse asielinstanties, de DVZ en het CGVS) van zijn vervolgingsverhaal afgeleverd, alsook tegenstrijdige verklaringen afgelegd aangaande de identiteit van zijn vader en de rest van zijn familie. De motiveringen in de bestreden beslissing dienaangaande luiden als volgt:

“Zo vertelde u voor de Oostenrijkse asielautoriteiten dat u uw vader zijn begrafenis niet kon betalen en daarom geld ging lenen bij verschillende mensen van uw bevolkingsgroep. Toen u dit bedrag later niet kon terugbetalen, verlangden ze van u dat u iemand zou vermoorden als huurmoordenaar om uw schuld af te betalen. U weigerde en werd hierom vervolgd. U verklaarde dat u omwille van dit - en alleen om deze reden - uw land verliet (“Aus diesem Grund verließ ich meine Heimat. Andere Gründe habe ich keine.”, zie dossier Oostenrijk, seite 5). Voor de Duitse autoriteiten verklaarde u dan weer dat uw vader bij de Ogboni-cult zat en dat u hem diende op te volgen. U werd benaderd bij de begrafenis van uw vader waarop de Ogboni-leden u vertelden dat ze wilden dat u toetrad tot de Ogboni-cult. U weigerde echter waarna ze u en uw moeder lastigvielen en u ook fysiek vervolgden – ze achtervolgden u en sloegen u, waarna ze bleven vragen dat u toetrad en dat u de begrafenis van uw vader betaalde. Hierop besloot u het land te verlaten (dossier Duitsland, seite 4). In de vragenlijst van het CGVS vertelde u dan weer dat uw vader een politiekier was voor de SDP en een lid was van de Ogboni. Uw vader werd neergeschoten en later kwamen leden van de PDP naar uw huis op zoek naar u. Nadat uw moeder had gezegd dat u op school was en ze u ook daar kwamen zoeken besloot u het land te verlaten. Bovendien dwongen deze PDP-leden u ook om zich aan te sluiten bij de Ogboni – al was dit toen uw vader nog leefde (zie vragenlijst CGVS). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dan plots weer dat uw vader werd neergeschoten door onbekenden en dat deze moordenaars ook op zoek waren naar u en dat u daarom Nigeria verliet uit vrees ook vermoord te worden. Hierbij konden de verdachten uit politieke hoek komen gezien uw vader politiekier was voor de PDP, maar u zei ook dat het even goed een van uw familieleden kon zijn – hoewel dit bij uw eerdere relazen geen rol speelde (NPO, p. 13 - 15). Op het einde van het onderhoud – nadat de dossierbehandelaar van het CGVS u confronteerde met de asieldossiers uit Duitsland en Oostenrijk – verklaarde u nog dat de Ogboni-cultleden ook verdachten waren (NPO, p. 23).

Belangrijk om op te merken in deze context is bovendien dat u tijdens het persoonlijk onderhoud aanhaalde dat u Nigeria reeds verliet voor de begrafenis van uw vader (NPO, p. 19), terwijl dit eerder nog een sleutelmoment – in Duitsland en in Oostenrijk – in uw verhaal was. Hoewel er dus wel gewag kan gemaakt worden van enkele overlappen tussen de verschillende verhalen – de begrafenis van uw vader (dossier Oostenrijk en Duitsland); de gedwongen opvolging bij de Ogboni (dossier Duitsland, vragenlijst CGVS en PO CGVS); het neerschieten van uw vader (vragenlijst CGVS en PO CGVS)– blijken de discrepanties tussen de verklaringen te groot om nog geloofwaardig geacht te worden. Zo is het ultimatum krijgen om te betalen voor een begrafenis of verplicht een huurmoordenaar te worden geenszins hetzelfde als een gedwongen rekrutering in een cult. En het is al helemaal anders dan het verhaal dat iemand op de vlucht slaat voor politici die hem kwamen zoeken of het verhaal dat iemand op vlucht slaat voor de moordenaars van zijn vader waarvan de verdachten uit drie verschillende kampen – politiek, familie of een geheime cult kunnen komen. De verklaringen die u bij de verschillende asielinstanties aflegde betreffende uw eigenlijke vluchtmotieven blijken dan ook onverenigbaar. Deze inconsistenties halen dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen én uw algemene geloofwaardigheid onderuit.

Er mag bovendien nog op gewezen worden dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat u steeds dezelfde vluchtmotieven aanhaalde bij uw andere VIB's (NPO, p. 15, 16), terwijl dit duidelijk niet het geval was. Ook dit wijst op misleiding van de asielautoriteiten.

Verder legde u ook tegenstrijdige verklaringen af over de identiteit van uw vader. Zo stelde u dus voor de Duitse autoriteiten dat zijn naam O.B. was (zie supra), terwijl u voor de Oostenrijkse autoriteiten van Os. sprak (zie dossier Oostenrijk, seite 1;3). Bij uw verklaring voor de DVZ stelde u dat het O.B. was (verklaring DVZ, vraag 13). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud echter werd gevraagd naar uw vader zijn naam antwoordde u plots O.A.. Toen u vervolgens door de dossierbehandelaar werd gevraagd vanwaar Benjamin dan kwam, stelde u: "Mijn vader zijn naam was O.Be.A. dit was zijn Engelse naam" (NPO, p. 9). Het feit dat u nu plots verklaarde dat Be. zijn Engelse naam was valt al helemaal niet te rijmen met uw uitspraak in Duitsland – dat de Zwitserse autoriteiten Be. schreven in plaats van B. omwille van de Franse schrijfwijze. U was bovendien niet consistent in uw verklaringen over het profiel van uw vader (zie supra). Gezien uw vader (zijn profiel) een belangrijke rol speelde in de verschillende versies van uw vervolgingsverhalen is het erg frappant dat u geen consequente verklaringen aflegde over zijn identiteit en profiel. Het feit dat u bij de verschillende autoriteiten een andere naam opgaf, nu eens stelde dat hij Ogboni was, dan weer dat hij lid was van de SDP en nog een andere keer dat hij bij de PDP zat, haalt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten dan ook volledig onderuit.

Ook over de rest van uw familie bleken uw verklaringen inconsistent. Zo noemde u uw moeder voor de Oostenrijkse autoriteiten H. (dossier Oostenrijk, seite 1; 3), bij de Duitse autoriteiten heette ze dan weer P.I. (dossier Duitsland, seite 4), bij de DVZ in België noemde u haar C.B. (verklaring DVZ, vraag 13), terwijl u haar tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plots O.C. noemde (NPO, p. 9). Ook zijn er de tegenstrijdige uitspraken omtrent uw (half)broers en (half)zussen en hun leeftijd. Zo stelde u bij de Oostenrijkse autoriteiten dat u drie broers had – twee oudere broers, K. en F., en een jongere, N. – en dat u twee zussen had – allebei jonger, S. en A. (zie Oostenrijk, seite 3). In Duitsland stelde u dat u veertien broers en twaalf zussen had, waarvan drie broers en twee zussen van dezelfde moeder kwamen. U stelde bovendien dat u de oudste zoon was (zie Duitsland, seite 4). Bij de DVZ verklaarde u dan weer dat u vier broers had – twee oudere, Fr. en N., een broer die ongeveer dezelfde leeftijd had, Ke., en een jongere broer, M. – en ook drie zussen – waarvan er twee overleden waren, C. en Si., en een jongere halfzus langs moederskant, S. (verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS was het plots weer gereduceerd tot twee jongere broers, N. en Ke., en een jongere zus, S. – u had wel nog 23 halfbroers en –zussen (NPO, pp. 10-12). Het valt dus op dat u bij uw opeenvolgende verklaringen die voorhanden zijn steeds iets anders vertelde betreffende uw familieleden. Gezien u in meerdere versies van uw asielrelaas sprak over opvolging van uw vader in de Ogboni-cult als oudste zoon en bij het CGVS zelfs verklaarde dat uw familie mogelijk iets te maken had met de dood van uw vader (NPO, p. 21) is de samenstelling van uw familie en de leeftijd van uw broers een cruciaal aspect van uw vervolgingsverhaal. Het feit dat u steeds een ander familiebeeld schiep bij de verschillende asielautoriteiten – andere namen, andere leeftijden, andere hoeveelheden broers en zussen - haalt dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas én uw algemene geloofwaardigheid verder onderuit. In deze context moet ook gewezen worden op het feit dat u verklaarde uw vader zijn oudste zoon te zijn bij de verhalen waarbij opvolging een hoofdmotief was – in Duitsland en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Immers haalde u in Oostenrijk, waar er geen sprake was van opvolging als vluchtmotief, nog aan dat u oudere broers had. Het valt dus op dat uw gezinssamenstelling veranderde naargelang de asielmotieven die u aanhaalde, wat dan ook een indicatie is dat u bewust heeft geprobeerd om de verschillende asielautoriteiten te misleiden. Bijgevolg wordt uw algemene geloofwaardigheid volledig ondermijnd.

Gezien u misleidende verklaringen heeft afgelegd betreffende uw eigen identiteit, de identiteit van familieleden, uw gezinssamenstelling en de redenen waarom u Nigeria heeft verlaten, wordt de geloofwaardigheid van uw relaas én uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd.

De vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de verschillende asielautoriteiten (zie supra) maken dat uw huidige verklaringen betreffende het overlijden van uw vader en de vervolging hieruit voortvloeiend, evenmin weten te overtuigen.

Er mag in deze context gewezen worden op het feit dat u tijdens uw VIB-procedures in Oostenrijk en Duitsland niet eens melding maakte van de moord op uw vader (zie dossier Duitsland en Oostenrijk). Het is echter niet geloofwaardig dat u zo'n substantiële gebeurtenis niet zou vermeld hebben, maar wel minder significante vervolgingsfeiten – achtervolgd worden, geslagen worden – zou aanhalen. Ook bleken de vertrekdata die u in Duitsland en Oostenrijk - resp. maart 2011 en 2012 - opgaf niet te corresponderen met de verklaringen die u aflegde bij het CGVS – namelijk dat u in april 2010, na de dood van uw vader, Nigeria verliet. Gezien u niet wist te overtuigen dat uw vader werd neergeschoten kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor vervolging door zijn moordenaars aangezien deze vrees daar rechtstreeks uit voortkomt."

Al deze vaststellingen zijn terecht en pertinent, en vinden steun in het administratief dossier.

Voor zover verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat zijn relazen overlappen en hij de vastgestelde tegenstrijdigheden tracht te minimaliseren, vormt dit bezwaarlijk een dienstig verweer ter weerlegging of ontkrachting van bovenstaande pertinente motieven.

Tevens dient opgemerkt dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers "*specifieke informatie*" conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker de wijze waarop de verslagen in Oostenrijk en Duitsland werden opgesteld, bekritiseert, dient opgemerkt dat verzoeker het huidig beroep niet kan aanwenden om het verloop van de procedures en de negatieve beslissingen van de Oostenrijkse, dan wel Duitse asielinstanties te betwisten. Indien verzoeker meende dat hij in Oostenrijk en/of Duitsland onvoldoende gehoord werd, had hij dit in de beroepsprocedure daar kunnen aanhalen.

Waar verzoeker stelt dat de door hem afgelegde verklaringen afhankelijk zijn van de veiligheidssituatie waarin hij zich bevond op dat moment en dat de verslagen die werden opgesteld in Duitsland en Oostenrijk van meer dan 6 jaar geleden dateren, dient opgemerkt dat van een verzoeker om internationale bescherming - zelfs na een lange tijd - wel degelijk kan verwacht worden dat hij doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen over zijn eigen leven, zijn familie en de gebeurtenissen die volgens verzoeker de aanleiding waren van zijn vertrek uit Nigeria. De lange tijdsspanne tussen de feiten en de verschillende interviews voor verschillende Europese asielinstanties kunnen geenszins de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden inzake elementen die de kern van zijn relaas raken, verschonen.

6. Inzake verzoekers opmerkingen over de gehooromstandigheden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dient benadrukt dat verzoeker in algemene bewoordingen spreekt over deze omstandigheden en op geen enkele wijze concreet aantoonst dat zijn interview bij de DVZ in dergelijke omstandigheden doorging, laat staan dat zijn verklaringen hierdoor zouden zijn beïnvloed.

Wat betreft het gegeven dat verzoeker zijn verklaringen bij de DVZ zonder bijstand van een advocaat heeft afgelegd, dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonst hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij het verslag, nadat het hem werd voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Waar in het verzoekschrift wordt geargumenteerd dat de bewijswaarde van deze handtekening echter bijzonder relatief is, aangezien verzoeker geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en de Nederlandse taal niet machtig is en evenmin kan worden nagegaan of de vragenlijst aan verzoeker werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan verzoeker om een handtekening te plaatsen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zich beperkt tot hypothetische stellingen, maar

niet ontkent dat het verslag van de vragenlijst nadien aan hem werd voorgelezen in het Engels, noch dat hij vervolgens ondertekende.

Verder blijkt ook uit de overige uitleg in het verzoekschrift - namelijk dat verzoeker kort moest antwoorden op alle vragen, dat hem werd duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-generaal en dat hij dit volgde en zich beperkte tot de (meeste) hoofdlijnen - dat verzoeker (het Engels van) de ambtenaar die het interview afnam wel degelijk verstond en dat hij diens instructies kon volgen en derhalve overwogen kon antwoorden op de gestelde vragen.

Te dezen dient opgemerkt dat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins ontslaat van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Immers, de asielzoeker wordt er bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken op gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt.

Verzoekers opmerkingen over de omstandigheden tijdens het gehoor bij de DVZ kunnen bijgevolg niet volstaan om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen voor de Oostenrijkse, Duitse en Belgische asielinstanties toe te dekken.

7. Verzoeker laat in het verzoekschrift verder de volgende vaststellingen ongemoeid:

“Ten overvloede kan worden opgemerkt dat u vage en inconsistente verklaringen aflegde over de persoonlijke bedreigingen die u – al dan niet met uw moeder als boodschapper– ontving. Zo stelde u aan het begin van het persoonlijke onderhoud op het CGVS dat uw moeder u tijdens jullie laatste contact – drie jaar eerder – had verteld dat de moordenaars van uw vader hetzelfde wilden doen met u en dat ze dit nog steeds wilden doen en dat u daarom niet meer mocht terugkeren naar Nigeria (NPO, p. 10). Eerder hadden ze ook al uw naam genoemd op de avond dat uw vader werd neergeschoten (NPO, p.13). Later vertelde u nog dat de moordenaars terugkwamen na de dood van uw vader, dat ze uw moeder bedreigden en dat ze zeiden dat u niet kon terugkeren. Vervolgens vertelde ze u na enkele jaren dat ze nog steeds kwamen en dat u dan op FB ook een dreiging zag die hetzelfde was als wat uw moeder u vertelde na uw vader zijn dood. Gevraagd hoelang na uw vaders overlijden de moordenaars naar uw moeder kwamen, stelde u dat ze na een maand kwamen en na enkele jaren nog eens. Niet veel later tijdens het onderhoud zei u echter plots dat ze na de moord nog maar éénmaal kwamen naar uw moeder en dat de volgende bedreiging diegene was die u via Facebook ontving. (NPO, p. 19.)

Gezien de bedreigingen de enige concrete daden van vervolging uitmaken die ooit tegen u persoonlijk gericht waren en u er niet eens in slaagde coherente verklaringen af te leggen hieromtrent, wordt de geloofwaardigheid van uw verhaal nog maar eens onderuit gehaald.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van vrees voor vervolging door de moordenaars van uw vader.

Volledigheidshalve mag er ook op gewezen te worden dat u reeds een VIB indiende in Zwitserland, Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk en Nederland en dat uw verzoek overal werd afgewezen – in Nederland en Frankrijk ten gevolge van de Dublin-procedure.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 9 december 2021.

Betreffende de opmerkingen die u formuleerde op 22 december 2021 over de notities van het persoonlijke onderhoud – dat A.O. lid is van de APC en niet van de SDP en dat het logo van de PDP een paraplu bevat – dient er op gewezen te worden dat deze opmerkingen geen invloed hebben op de beslissing die genomen werd in uw dossier. Ook uw opmerking die werd overgemaakt op 24 december 2021, dat de naam van het facebookaccount waaronder de dreigementen geuit werden ‘M.O.’ was, verandert niets aan bovenstaande vaststellingen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig ondermijnen, en dus ook de geloofwaardigheid van enige dreigementen die u in Europa nog zou ontvangen hebben (NPO, p. 10, 15)”.

8. Bij aanvullende nota van 3 augustus 2022 stelt verzoeker dat de personen die hem viseren ook zijn moeder in juni 2016 hebben aangevallen waarna haar been diende geamputeerd te worden. Ter staving hiervan legt verzoeker middels de aanvullende nota een medisch rapport en foto van zijn moeder neer.

Het door verzoeker neergelegde medisch attest van 29 mei 2022 stelt dat verzoekers moeder werd aangevallen in juni 2016, hetgeen leidde tot de amputatie van haar rechterbeen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing inzake de naam van verzoekers stelt: *"Zo noemde u uw moeder voor de Oostenrijkse autoriteiten H. (dossier Oostenrijk, seite 1; 3), bij de Duitse autoriteiten heette ze dan weer P.I. (dossier Duitsland, seite 4), bij de DVZ in België noemde u haar C.B. (verklaring DVZ, vraag 13), terwijl u haar tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plots O.C. noemde (NPO, p. 9)."* Verzoeker voert ten aanzien van deze motivering geen concreet verweer. Dit geldt des te meer omdat het medisch attest van 29 mei 2022 handelt over I.C.. Verzoeker toont derhalve geenszins concreet aan dat het attest van 29 mei 2022, dat handelt over een vermeend incident in juni 2016, betrekking heeft op zijn moeder. Gelet op de opmaak van dit attest – dat in de hoofding tevens vermeldt dat het een *"Laboratory Report Form"* is - in mei 2022, jaren na het aangehaalde incident, betreft het tevens een duidelijk gesolliciteerd stuk.

Inzake de foto dient nog opgemerkt dat foto's ten hoogste een accessoire, ondersteunende bewijswaarde hebben en dat uit een de bijgevoegde ongedateerde foto geenszins de precieze feitelijke omstandigheden kunnen worden afgeleid waarbij de op de foto zichtbare verwondingen werden opgelopen. Er kan slechts worden vastgesteld dat deze foto een vrouw met een geamputeerd rechterbeen afbeeldt. Uit niets kan blijken dat de vrouw op deze foto daadwerkelijk verzoekers moeder is, noch dat deze amputatie het gevolg is van een aanval door dezelfde personen die verzoeker viseerden.

Bovendien kan niet worden ingezien dat, indien verzoekers moeder in 2016 daadwerkelijk werd aangevallen door dezelfde personen als diegene die hem viseren, verzoeker deze feiten onvermeld zou laten bij het CGVS. Dergelijke aanval maakt immers een essentieel element uit in verzoekers asielrelaas. Verzoeker stelde enkel dat ze na de moord één keer naar zijn moeder kwamen om te dreigen (*"Hoe vaak kwamen ze naar uw moeder om te dreigen?"*, *"Na de moord, één keer kwamen ze en de volgende keer was op FB dat ze mij bedreigden."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Verzoekers nalatigheid de aanval op zijn moeder en amputatie van haar been ten gevolge hiervan te vermelden, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden omstandigheden ten gevolge waarvan zijn moeders been werd geamputeerd, alsook van zijn eigen asielmotieven.

In het licht van het gehele dossier kunnen het medisch attest en de foto de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen, noch het bestaan van een risico op problemen bij terugkeer naar Nigeria aannemelijk maken.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de analyse en informatie bijgebracht door verweerder bij aanvullende nota van 4 augustus 2022, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS